AKKURAT NÅ

Frisk Prins

Tida er kommet for et nytt tilskudd til vår lengevarende og langtrekkende serie hvor vi kler klassikere fra populærmusikken i ny, norsk språk-

De fleste som så på tv på 1990-tallet, kjenner godt til serien «Fresh Prince i Bel-Air» som gikk fra 1990 til 1996. Hovedpersonen Will kommer fra røffe og fattige West Philadelphia, og blir sendt av sin mor til sine rike slektninger i det fornemme nabolaget Bel-Air i California. Her hjemme er kanskje Bygdø Allé i Oslo det nærmeste vi kommer Bel-Air.

Dette er soga om då livet mitt vart snudd på hovudet, frå svart til kvitt Det tek'kje lang tid, berre sett

deg ned så skal eg fortelje om då eg

vart prins av Bygdø Allé

I Groruddalen vart eg fødd og vaks opp

i leikegrinda trente eg min unge kropp køyrde på, tøysa rundt og tok

det litt kuli $spelte\ basket\ i\ garden\ framfor$

ungdomsskuli

Då eit par bøse fyrar som prata mykje dritt laga masse bråk i nabolaget

mitthavna eg i basketak, og mamma frika heilt ut Ho sa «No flyttar du til onkel i Bygdø Allé, gut!»

Eg ringte etter drosje, og han kom som eit lyn det var wunderbaum i vindauget, setet lukta urin Denne bilen var det heilt klart noko gale med

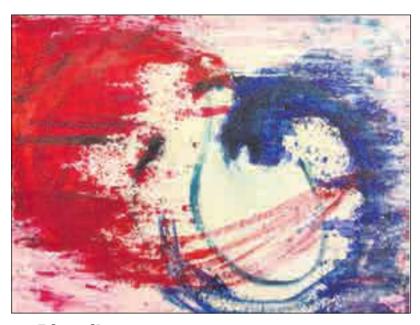
men eg ga jamnt faen og sa «Køyr til Bygdø Allé!»

Eg kom fram utpå kvelden, det nærma seg natt eg sa til sjåføren «Vonar vi ikkje sjåast att!» Såg ut på villaen og tenkte

«Hell ueah!» No er eg prinsen av Bygdø

Astronauten

21 09 30 00 Tips til nyhetsredaksjonen: nyhetsleder@klassekampen. no. **Åpningstider:** 08.30-16.00 (man-fre). **Besøksadresse:** Grønland 4, Oslo. **Postadresse:** Boks 9257 Grønland, 0134 Oslo. **Kundeservice:** 21 09 30 01

Djupvik Linda Djupviks «Bølgjepust» (akryl på papir, 56x45 cm) er månadens bilete på Deichman Torshov i Sandakerveien 59 i Oslo fram til 31. mars.

Ukultur hos havets kardinaler

I forbindelse med sin siste utgivelse, selvhjelpsboken «12 rules for life: An antidote to chaos», har psykologiens bad boy, Jordan Peterson, nok en gang skapt debatt. Denne gang ved å bruke hummeren til å forklare hvordan makthierarkier oppstår hos oss mennesker.

Det har seg slik at disse skalldyrene er svært hierarkisk anlagt. Studier viser at en av drivkreftene er lykkehormonet serotonin, som det produseres mer av desto høyere hummeren klatrer opp i hierarkiet. Ettersom dette hormonet spiller en viktig rolle i menneskets nervesystem og fordi vi deler stamfar med hummeren, mener Peterson at dette kan forklare hvordan hierarkier oppstår helt naturlig, uten å være sosiale konstruksjoner.

Peterson balanserer her på en knivsegg mellom å forklare og rettferdiggjøre. Selv synes jeg han legger listen unødvendig lavt ved å sammenligne oss menn med hummeren. Jeg vil nødig fremstå antroposentrisk, men hummeren er faktisk ganske underlegen mennesket. Den spiser for det meste råtten fisk, den lærer ikke av

sine feil, fordi den hele tiden går i krabbeteiner (som ikke engang er ment for dem), den inngår i et individualisert helsevesen basert på primitiv regenerasjon av tapte lemmer og så vidt man vet har hummer som art ingen spesielle intellektuelle eller sportslige bragder å skilte med. Jeg kan fortsette i det uendelige.

Likevel er ikke resonnementet hans uten verdi. Han har satt søkelyset på et viktig problem: Millioner av år med patriarkalsk helvete hos kvinnelige hummere som får varsler til å fremstå som bekymringsmeldinger. Nå tenker du kanskie at dette er noe hummeren burde ordne opp i selv, men gitt alle de millionene av år disse patriarkalske strukturene har hatt til å sementere seg, er det naivt å tro at en spontan Me

Too-kampanje hos hummeren er nært forestående.

Skal vi tro filosof Ole Martin Moen, Peter Singers talsmann i Norge, er vi gitt det utilitaristiske prinsippet om minimering av harme – moralsk forpliktet til å gripe inn for å hindre lidelse hos ville dyr. Å bli kokt levende høres unektelig fryktelig ut, men det er tross alt en kortvarig affære. Langvarig lidelse derimot, tærer på psyken. Selv takler jeg godt fysisk smerte. Psykisk smerte, vel, det er noe helt annet, og hva tærer mer på psyken enn et helt liv fastlåst til middelmådighet uten mulighet til å uttrykke sitt fulle potensial på grunn av patriarkalske strukturer?

Det ligger i avsporingens natur å villede øyet fra viktige problemer til bagateller. Om ikke annet, aktualiserer Jordan Peterson et viktig problem. Oppgjørets time har endelig kommet for havets kardinaler.

> Sigbjørn Løland Bore, stipendiat ved Universitetet i Oslo sigbiorn.loland.bore@gmail.com

En kunstner i Tampa i delstaten Florida har laget det han håper er verdens høyeste hatt. Odilon Ozare har pyntet den med både påfuglfjær, bånd, fugledekorasjoner og glitrende steiner, og venter spent på svar fra Guinness World Records. Hatten er ikke mindre enn 5,7 meter høy, og skal stilles ut på en lokal kafé.